

sted bleven foretrukket for Byens mere kendte Samlingslokaler, hvor det altid var vanskeligere at sikre sig mod at blive beluret af Pressens lange Øren.

Gjærup havde indfundet sig en halv Time før Mødetiden for at efterse, at alt var i behørig Orden efter Aftalen. Han kendte personlig Værten, som oftere havde stillet sine Lokaler til Raadighed for den Slags Sammenkomster, hvori Gjærup var den ledende Aand. Han vidste, hvad Slags Sikkerhedsforanstaltninger der krævedes, og Gjærup ytrede da ogsaa nu sin Tilfredshed med Ordningen.

Midt i en Sal, der optog det meste af Huset, var der anbragt et langt Bord med Stole. Men ogsaa de tilstødende Rum paa begge Sider var forbeholdt Mødets Deltagere.

Et Uheld var imidlertid indtruffet. En Kortslutning havde i sidste Øjeblik gennembrændt den elektriske Hovedledning. For at faa Huset oplyst havde man i Hast maattet skrabe sammen, hvad der kunde skaffes tilveje af gamle Petroleumslamper, Sølvkandelabre og Lygter. Men disse gammeldags Lamper og uroligt brændende Stearinlys lagde en Fortidsstemning over Salen, som Gjærup netop følte sig tiltalt af, fordi den svarede godt til de Minder, der i Øjeblikket bevægede hans kæmpende Sind.

Han og Enslev havde været Venner fra Ungdommen. De kom begge ude fra Landet som fattige Studenter og havde dengang holdt broderligt sammen. Ved hint nu historisk berømte Sold i Studenterforeningen, da Enslev